

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA
MÁSODIK SEKCIÓ

MÁTYÁS kontra MAGYARORSZÁG

(66020/01 sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2004. szeptember 28.

*Ezen határozat az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdésében foglalt
köörülmények beálltával válik véglegessé. Szerkesztői változtatás alá eshet.*

A Mátyás kontra Magyarország ügyben,

Az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Kamaraként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

J.-P. COSTA, *elnök*

A.B. BAKA,

L. LOUCAIDES,

K. JUNGWIERT

V. BUTKEVYCH

W. THOMASSEN

M. UGREKHELIDZE, *bírák*

és S. DOLLÉ, *a Szekció hivatalvezetője*

2004. szeptember 7-én zárt ülésen tartott tanácskozás után az akkor elfogadott alábbi határozatot hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy Magyarország ellen benyújtott kérelem (66020/01 sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény (az "Egyezmény") 34. cikke alapján Mátyás József német állampolgár és Mátyás Valéria magyar állampolgár (a "kérelmezők") 1999. augusztus 28-án terjesztett a Bíróság elé.

2. A kérelmezőket Falvay I., Székesfehérváron praktizáló ügyvéd képviselte. A Magyar Kormányt (a "Kormány") képviselője, dr. Hóltzl Lipót, az Igazságügyi Minisztérium helyettes államtitkára képviselte.

3. 2002. december 10-én a Bíróság arról határozott, hogy közli az eljárás elhúzódnásával kapcsolatos panaszt a Kormánnyal. Az Egyezmény 29. cikke 3. bekezdésének rendelkezései alapján úgy határozott, hogy a kérelem érdemét és elfogadhatóságát együtt vizsgálja.

A TÉNYEK

4. A kérelmezők 1935-ben, illetve 1939-ben születtek és Szabadbattyánban, Magyarországon élnek.

5. 1991-ben a kérelmezők egy házat vettek A.B.-től. Az adásvételi szerződésben A.B. beleegyezett abba, hogy 1.000.000 forintot a vásárló később fizet meg. A kérelmezők azonban megtagadták az összeg kifizetését azt állítva, hogy a ház sokkal rosszabb állapotban volt, mint ahogyan azt a vásárláskor gondolták, ezért kevesebbet ért az adásvételi szerződésben rögzített összegnél.

6. Emiatt 1992. december 13-án A.B. pert indított a kérelmezők ellen a Székesfehérvári Városi Bíróság előtt, követelve a fennmaradó 1.000.000 forint és ezen összeg kamatainak megfizetését.

7. 1993. június 22-én a Városi Bíróság meghallgatta a felperest, a kérelmezők ügyvéde azonban nem jelent meg a tárgyaláson.

8. Az 1993. december 16-i tárgyaláson a felperes megtagadta, hogy ügyvédje távollétében nyilatkozatot adjon. A Városi Bíróság ezért elrendelte, hogy az ügyvéd igazolja mulasztását. 1994. január 24-én a felperes új jogi képviselőt nevezett ki.

9. Az 1994. március 8-i tárgyaláson sem a felperes, sem jogi képviselője nem jelent meg. Ezért a Városi Bíróság az eljárás szüneteléséről határozott. 1994. szeptember 8-án a felperes a per folytatását kérte.

10. A folytatódó eljárásban 1994. december 5-én és 1995. március 29-én a Városi Bíróság további dokumentumok előterjesztését kérte a felperestől. A felperes 1995. március 27-én, illetve május 4-én előterjesztette a dokumentumokat.

11. A felek kérelmére az 1995. június 22-re kitűzött tárgyalást a bíróság elhalasztotta.

12. 1995. október 10-én és december 5-én a bíróság meghallgatta a feleket, december 5-én a bíróság tanúkat is meghallgatott.

13. Miközben a felek egyezsége próbáltak kötni, az 1996. február 20-i tárgyaláson nem jelentek meg, ezért a Városi Bíróság az eljárás szüneteléséről határozott.

14. Mivel a feleknek nem sikerült egyezsége jutniuk, az eljárás folytatását kérték. A folytatódó eljárásban a Városi Bíróság elhalasztotta az 1996. június 27-re kitűzött tárgyalást, mivel az egyik tanú nem jelent meg. Az 1996. október 29-i tárgyaláson a Városi Bíróság pénzbírsággal sújtotta a megjelenést ismételten elmulasztó tanút. A kérelmezők ingatlanszakértő kirendelését kérték az ügyben. A szakértői díj összegét 1996. december 3-án letétbe helyezték. Ezért 1996. december 16-án a Városi Bíróság szakértőt rendelt ki.

15. A szakértő 1997. március 1-jén helyszíni szemlét tartott, s 1997. március 28-án előterjesztette szakvéleményét.

16. Az 1997. október 22-én tartott tárgyaláson a Városi Bíróság ítéletet hirdetett, amelyben arra kötelezte a kérelmezőket, hogy 850.000 forintot és ezen összeg kamatait fizessék meg a felperesnek. A bíróság a szakvéleményre, továbbá a felek és a tanúk tanúvallomásaira alapozta ítéletét.

17. A kérelmezők fellebbezése nyomán 1997. december 8-án a Fejér Megyei Bíróság részben módosította az elsőfokú ítéletet és csökkentette a perköltséget.

18. A kérelmezők 1998. szeptember 21-én előterjesztett felülvizsgálat iránti kérelmét a Legfelsőbb Bíróság 2000. május 18-án elutasította, a jogerős ítélet a törvénynek megfelelően kézbesítésre került.

19. A kérelmezőket az eljárás során az általuk megbízott ügyvéd képviselte.

A JOG

I. AZ EGYEZMÉNY 6. CIKKE 1. BEKEZDÉSÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE AZ ELJÁRÁS HOSSZA TEKINTETÉBEN

20. A kérelmezők azt panaszolták, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdésében előírt “ésszerű idő” követelményével. A 6. cikk 1. bekezdése kimondja:

“Mindenkinek joga van arra, hogy...bíróság...ésszerű időn belül... hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában...”

21. A Kormány vitatta a panaszt.

22. A szóban forgó időszak 1992. december 13-án kezdődött és 2000. május 18-án végződött. Ilyen módon három bírósági szinten hét évig és öt hónapig tartott.

A. Elfogadhatóság

23. A Bíróság megjegyzi, hogy a panasz nem nyilvánvalóan megalapozatlan az Egyezmény 35. cikkének 3. bekezdése értelmében. Továbbá megjegyzi, hogy semmilyen más alapon sem elfogadhatatlan. Ezért elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

B. Érdem

24. A Bíróság megismétli, hogy az eljárás hosszának ésszerű voltát az eset egyedi körülményei fényében, a Bíróság esetjogában kidolgozott kritériumok figyelembe vételével kell megítélni, különös tekintettel az eset bonyolultságára, a kérelmező és a releváns hatóságok magatartására és arra, hogy mi volt a per tétje a kérelmező számára (ld. többek között *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII).

25. A Bíróság úgy véli, hogy az ügy elbírálása nem volt különösebben nehéz sem a tények, sem pedig az alkalmazandó jog tekintetében.

26. A kérelmezők magatartását illetően a Bíróság észrevételezi, hogy nem gyorsították az eljárást akkor, amikor a Városi Bíróság 1994. március 8-án hozott, szünetelést kimondó határozata nyomán nem kérték a per folytatását. Az eljárás csak hat hónappal később, a felperes kérelmére folytatódott. Ezt a késedelmet ezért a kérelmezők terhére kell róni.

27. A bíróságok magatartását illetően a Bíróság észrevételezi, hogy 1998. szeptember 21. és 2000. május 18. között a bíróságok inaktívak

voltak. Következésképpen az egy éves és nyolc hónapos késedelmet az alperes Állam terhére kell róni.

28. Tekintettel az alperes Államnak betudható inaktív időszakra a Bíróság úgy véli, hogy a jelen ügyben az eljárás túlzottan elhúzódott, s nem felelt meg az “ésszerű idő” követelményének.

Ennek megfelelően a 6. cikk 1. bekezdését megsértették.

II. AZ EGYEZMÉNY 6. CIKKE 1. BEKEZDÉSÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE AZ ELJÁRÁS TISZTESSÉGES VOLTA TEKINTETÉBEN

29. A kérelmező azt is panaszolta, hogy a hazai bíróságok által a fenti eljárásban hozott határozatok hibásak. Az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdésére hivatkoztak.

A Bíróság megállapítja, hogy az ügy iratai alapján nincs jele annak, hogy az ügyet tárgyaló bíróságok elfogultak lettek volna, vagy hogy az eljárás más módon tisztességtelen lett volna. Pusztán az a tény, hogy a kérelmezők elégedetlenek a per kimenetelével, önmagában nem alapoz meg valószínűsíthető igényt a 6. cikk megsértése tekintetében.

Ebből következően a kérelemnek ez a része nyilvánvalóan megalapozatlan az Egyezmény 35. cikke 3. bekezdése szerinti értelemben, s ezt a részt az Egyezmény 35. cikkének 4. bekezdése alapján el kell utasítani.

III. AZ EGYEZMÉNY 41. CIKKÉNEK ALKALMAZÁSA

30. Az Egyezmény 41. cikke kimondja:

“Ha a Bíróság az Egyezmény vagy az ahhoz kapcsolódó jegyzőkönyvek megsértését állapítja meg és az érdekelt Magas Szerződő Fél belső joga csak részleges jóvátételt tesz lehetővé, a Bíróság – szükség esetén – igazságos elégtételt ítél meg a sértett félnek.”

A. Károk

31. A kérelmezők 8.330 eurót és ezen összeg kamatait kérték vagyoni és nem vagyoni káruk megtérítéseként.

32. A Kormány túlzottnak találta a kérelmezők követelését.

33. A Bíróság nem talál okozati összefüggést a megállapított jogsértés és az állított vagyoni kár között; ezért a követelés ezen részét elutasítja. Azonban – figyelembe véve a terhükre róható késedelmet – nem vagyoni káruk megtérítéseként a kérelmezők számára együttesen 3.000 eurót ítél meg.

B. Költségek és kiadások

34. A kérelmezők nem terjesztettek elő igényt ilyen címen.

C. Késedelmi kamat

35. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális hitelkamatán kell alapulnia, s ahhoz további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG

1. 4 szavazattal 3 ellenében elfogadhatónak *nyilvánítja* az eljárás túlzott hosszával kapcsolatos panaszt;
2. Egyhangúlag elfogadhatatlannak *nyilvánítja* a kérelem többi részét;
3. 4 szavazattal 3 ellenében *megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették;
4. 4 szavazattal 3 ellenében *megállapítja*, hogy
  - (a) hogy az alperes Kormánynak attól az időponttól számított három hónapon belül, amikor az ítélet az Egyezmény 44. cikkének 2. bekezdése szerint véglegessé válik, a kérelmezők számára együttesen nem vagyoni káruk megtérítéseként 3.000 eurót (háromezer euró), és az ezen összeget terhelő adók összegét kell kifizetnie az alperes Állam nemzeti valutájában, a kifizetési átváltási árfolyam alkalmazásával;
  - (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a kifizetés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után;
5. A kérelmezők igazságos elégtétellel kapcsolatos további követeléseit egyhangúlag *elutasítja*.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2004. szeptember 28-án a Bíróság eljárási szabályzata 77. § 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

S. DOLLÉ
hivatalvezető

J.-P. COSTA
elnök